

Ben Wijffelaars kwam de term 'prickly pear' tegen, waarmee in Engelstalige landen schijfcactussen worden aangeduid. Dit deed hem denken aan het perenboompje in zijn tuin dat er niet gezond bij stond. De boosdoener bleek de constante warme luchtstroom van zijn airco.

Theo Heijnsdijk schrijft in zijn serie over de 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 over de welbekende 'grijsaardcactus' *Cephalocereus senilis*. Deze zuilcactus uit centraal Mexico (de deelstaten Hidalgo en Veracruz, op 1130-1850 m hoogte) werd voor het eerst beschreven in 1824 door de Britse botanicus Adrian Haworth als *Cactus senilis*. Daarna ook met andere geslachtsnamen zoals *Cereus senilis* (De Candolle, 1828) en uiteindelijk *Cephalocereus senilis* (Pfeiffer, 1838). Vanaf de tweede helft van de 19^e eeuw begon de export van deze plant naar Europa; een groot exemplaar was in 1889 te zien op de Wereldtentoonstelling in Parijs. De lichtroze, vrij kleine bloemen gaan in de avond open en worden bestoven door vleermuizen. De 3 cm lange, rode vruchten worden gegeten door vogels die daarmee de zwarte zaden verspreiden. Op de IUCN 'Rode Lijst' is *C. senilis* geplaatst in de categorie 'endangered' (bedreigd), hetgeen vooral te maken heeft met illegaal verzamelen van planten en zaden. In cultuur is de plant niet moeilijk te kweken, al zullen er bijna nooit bloemen verschijnen.

Bertus Spee is toe aan deel 141 van zijn serie 'Voor het voetlicht' waarin hij 4 succulente planten bespreekt door middel van een foto en een korte beschrijving. Deze keer zijn dat *Dorstenia barnimiana*, *Gymnocalycium anisitsii*, *Lobivia (Echinopsis) famatinensis* en *Obregonia denegrii*.

Ruud Tropper behandelt de witbloemige cultivars van *Schlumbergera truncata* (de 'kerstcactus'), en dan vooral de planten met bloemen die wit blijven en niet naar lichtroze verkleuren, de zogenoemde albino-vormen. De bestaande albinovormen blijken onderling niet kruisbaar. Daarom bedacht Ruud een truc: hij maakte eerst een kruising van een albino-vorm met *S. orssichiana*, een soort met normale magenta-kleurige bloemen. Deze (magenta-bloeiende) F1 werd vervolgens teruggekruist met een albino-vorm, waaruit (volgens de wetten van Mendel) voor de helft zuivere albino-vormen ontstonden (F2). Het creëren van een F3-generatie met twee van zulke zuivere albino-vormen is tot dusver nog niet gelukt. Andere nieuwe hybriden zijn 'Perfect Date' (albino), 'Chiba Spot' (rood) en 'Comet' (roze).

De stamsucculent *Jatropha podagrica* (familie Euphorbiaceae) was het begin van de liefde voor caudexplanten van Petra Romijn. Deze tropische soort wordt nu massaal gekweekt en is een vrij bekende kamerplant geworden. De plant is éénhuizig, d.w.z. er zijn mannelijke en vrouwelijke bloemen bij elkaar in één plant.

Nicolas Samyn vervolgt zijn verslag over zijn reis naar de Aatacama-woestijn in Noord-Chili. Hij bespreekt de planten die hij tegenkwam. Dat waren o.a. *Eriosyce krausii*, *Eulychnia breviflora*, *Euphorbia lactiflua* en de Copiapoasoorten *C. cinerascens*, *C. serpentisulcata* en *C. calderana*.

Aiko Talens heeft een voorkeur voor wat hij noemt 'winteractieve succulenten'. Dat zijn planten van het zuidelijk halfrond die daar in het voorjaar bloeien en die zich aan onze omgekeerde seizoenen niet kunnen aanpassen. Ze bloeien dus in onze herfst en winter. Hiervoor heeft Aiko in zijn kas een aantal 'minikasjes' gebouwd waarin hij licht en temperatuur kan regelen, naar de eisen van de planten (vooral mesems en bolgewassen) die erin staan. Water wordt gegeven aan het begin van de groeiperiode (september) en aan het eind (februari tot april).

Nadet Somers bezocht in Zuid-Limburg René en Gertie Schengenga, beiden nog steeds enthousiaste plant- en tuinliefhebbers.

Andre van Zijlen ontving enkele reacties op zijn artikel 'Een speciaal plekje' in het vorige Succulenta-nummer. De namen van sommige afgebeelde planten zouden niet kloppen. Herman Vertongen en Paul Neut stellen de in hun ogen correcte namen voor.

Wolter ten Hoeve bespreekt de inhoud van enkele buitenlandse tijdschriften over succulente planten.

Op de achterkaft schrijft columnist Tom Twijnstra over de kennis van zijn planten die hij in boeken en tijdschriften kan vinden. Dat is echter niet besteed aan zijn caudex-planten kwekende vriend, die echter net zo veel plezier aan zijn hobby beleeft als Tom.